

TURISTICKÝ KLUB SYNTHESIA PARDUBICE,
O. S.
ODBOR KČT 109209, KLUB ČSTV 3606108
Klášterní 54, 530 02 Pardubice, tksp@seznam.cz, www.tksp.info

Z Kovače přes Mlázovický Chlum do Hořic **Pěší výlet s dopravou vlakem dne 25. 7. 2015**

Výlet je zařazen do kalendáře TKSP akcí 2015 a oblasti KČT Pardubický kraj. Členové KČT jsou na této akci pojištěni u pojišťovny VZP včetně organizované cesty, ostatní účastníci akce (nečlenové) až na akci samotné.

Je dobré mít s sebou mapu KČT č. 23 „Podkrkonoší“.

Při túře se budeme většinou pohybovat mimo civilizaci a je tedy nutné vzít si sebou jídlo a dostatek tekutin.

Propozice

Ráno odjezd vlakem v 7,31 z nádraží v Pardubicích (63 km – jízdní IREDO 70 Kč) přes Hradec Králové a Hořice do Kovače. Odtud půjdeme po zelené značce do **Konecchlumí** (1,5 km) a dále po červené značce kolem **kostela** a **mohyly** nahoru na hřeben Mlázovického chlumu a po hřebeni na Maxinec (4,9 km) a dále do **Libína** (7,9 km). Poté pokračujeme na rozcestí nad Libínem (8,6 km) a dále lesem přes **Rozsívačovu skálu** (13,5 km) k rozhledně na Hořickém Chlumu (14,4 km). Odtud půjdeme k **Věži samostatnosti** nad Hořicemi a od ní půjdeme okolo židovského hřbitova na náměstí a parkem na **vrch Gothard** (18,0 km), zde si prohlédneme sochy umístěné v parku a dojdeme na nádraží v Hořicích (20 km). Odjezd vlaku v 17,14, příjezd do Pardubic 18,30 (jízdné IREDO 60 Kč).

Hezké zážitky přeje Zdeněk Pražák.

Lázně Bohdaneč 16.3.2015

Zajímavosti na trasách

Konecchlumí - První písemná zmínka o obci pochází z roku 1226. Na přelomu 16. a 17. století vlastnil vesnici Vilém starší Konecchlumský z Konecchlumí, jeden z 27 českých povstalců popravených v roce 1621 na Staroměstském náměstí.

Kostel svatého Petra a Pavla v Konecchlumí - je římskokatolický filiální kostel v Konecchlumí. Zdaleka viditelná dominanta kraje se tyčí nad obcí a je ukončením mlázovického Chlumu. Původní malý gotický kostelík je na tomto místě zmiňován v roce 1355 kdy byl jeho patronem Jan z Verdeka a ze Žlunic. Pravděpodobně měl kostelík boční oltáře a patřila k němu i fara. Po husitských válkách patřil utrakvistům. Po bitvě na Bílé hoře (1621) je opět katolický a fara byla pravděpodobně zrušena. Stavbu současného kostela v letech 1728-1729 pod vedením stavitele Donato Morazziho financoval František Norbert Trauttmansdorff. Zvony byly zrekvírovány za 1. světové války. V roce 2001 bylo v kostele instalováno 14 deskových obrazů křížové cesty od Vladimíra Komárka.

Mohyla Viléma staršího Konecchlumského z Konecchlumí na stráni nad kostelem. Pomník spolu s mohylou navrhl sochař Jedlička z Vojic a nechalo jej postavit v roce 1907 Družstvo.

Maxinec (450 m n.m.) je vrch v okrese Jičín Královéhradeckého kraje, ležící asi 1,5 km jiv. od obce Mlázovice, na katastrálním území Mlázovice a Vojice. Je to nejvyšší bod Hoříckého hřbetu.

Libín je malá vesnice, část obce Šárovcová Lhota v okrese Jičín. Nachází se asi 1,5 km na jihozápad od Šárovcovy Lhoty. V roce 2001 zde trvale žilo 13 obyvatel.

Rozsíváčova skála – tento název neoznačuje skalní útvar, ale zajímavý „kaňon“ na samém hřebenu Hořického Chlumu. Zajímavost tomuto místu dodává i trampský srub postavený uprostřed „kaňonu“.

Rozhledna Hořický Chlum - v roce 1998 byla postavena na hřebenu Hořického chlumu železná telekomunikační věž využívaná jako základová stanice Eurotelu s vyhlídkovou plošinou pro veřejnost. Z rozhledny jsou krásné výhledy na všechny strany: **sever** — Podkrkonoší s dominantou Zvičinou (671 m) a hřeben Krkonoš, **západ** — Jičínská pahorkatina (Zebín, Veliš, Tábor aj.), **jih** — pohled na Hořice a směrem do Polabí, **východ** — Broumovsko, Orlické hory. Za ideálního počasí lze spatřit žižkovský vysílač v Praze.

Masarykova Věž Samostatnosti - Jednou z nepřehlédnutelných kulturně – historických památek města Hořice je Masarykova věž samostatnosti. Je umístěna přímo nad městem na hřebenu Hořického chlumu ve výšce 408 m n. m. a tvoří významnou dominantu města.

Vrch Gothard - Památný pískovcový vrch nad Hořicemi vznikl v období posledních výraznějších geologických proměn ve čtvrtohorách důsledkem ledovcové a vodní erozní činnosti a nánosem červeného písku z někdejší náhorní plošiny mezi Chlumu a Zvičinským hřbetem. Nejstarší osídlení vrchu pravěkými lovci a sběrači je datováno do starší doby kamenné před 25 až 30 tisíci lety. Archeologické nálezy poblíž barokního kostelíku sv. Gotharda jsou dokladem pozůstatků lidu lužické kultury popelnicových polí, ty novější pak slovanského osídlení z mladší i pozdní doby hradištní. Název Gothard vrch dostal od německy hovořících řeholníků strahovského kláštera, kteří jej spolu s částí tehdejších Hořic, tehdy ještě vsí, i několika okolními vesnicemi získali od pražského biskupa. Do celonárodního povědomí vstoupil vrch Gothard jako dějiště vítězné bitvy orebitů v čele s tehdy již slepým vojevůdcem Janem Žižkou a opoziční kališnickou šlechtou vedenou Čeňkem z Vartenberka. Památnost vrchu zvýšily během hladomoru v 18. století lidové pouti i víra v zázračnou studánku, jejíž voda pomáhala proti nemocem a hladu.

Po událostech kolem rakousko-uherského vyrovnání se i na Gothardu v letech 1868 — 69 konala protestní shromáždění vlasteneckých táborů lidu. Dnes je vršek Gothardu se dvěma, na sochařskou výzdobu bohatými, hřbitovy — starým a novým — místem posledního odpočinku zesnulých, okolní pamětihodnosti pak lákají k prohlídce i poučení zájemce o historii a umění. Na starší památky navazuje sochařský park U sv. Gotharda s moderními sovkami vzešlými z tradičních symposií sochařů.

Děkujeme sponzorům, za jejichž finanční podpory se akce TKSP uskutečňují:

